

og heri kan jeg atter være enig med det meget ærede Medlem. Det staaer ogsaa saaledes for mig, at utilstrækkelig Beskyttelse er lig med ingen Beskyttelse, og det kan ikke nytte, at man vil gaa til en Nedsættelse i Beskyttelsen, som stiller den paa-gældende Industri paa en saadan Maade, at den ikke kan leve et virksomt Liv. Men ved Anvendelsen heraf maa der bygges paa et Skøn, og det er det vanskelige ved Behandlingen af denne Sag, at Grundlaget for saadanne Skøn er saa overordentligt vagt. Det skal vise sig under det Arbejde, der nu forestaar i det eventuelle Udvalg — jeg tør vel gaa ud fra som givet, at der vil blive nedsat Udvalg i denne Sag — at man her er inde paa et Arbejde, der af den Grund, som jeg nævnedes, er overordentlig vanskeligt, netop fordi der ikke kan bygges paa bestemte Momenter, men at der maa samles adskillige Momenter, hvis Bedømmelse er væsentlig afhængig af Skøn.

Det ærede Medlem og tillige navnlig det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) udtalte sig dernæst mod den forrige Regerings Stilling til det foreliggende Forslag. Det ærede Medlem for 9de Kreds udtalte navnlig en Beklagelse af, at den forrige Regering i vidt Maal havde forladt sit eget oprindelige Grundlag for Toldrevisionen, altsaa det Forslag, som kan betegnes som Toldkommissionens Flertals Forslag. Naar man staaer med et Forslag som dette, og der ikke er Tale om et enkelt enten—eller, men der er Tale om at bygge en Lov, sammensat af en Mængde Bestemmelser, af hvilke hver for sig har sin Betydning og kan undergives for saa vidt sin selvstændige Bedømmelse, jeg siger, naar man staaer over for et saadant Lovforslag og søger at føre det gennem Rigsdagen her, saa naar man ingen Vegne, medmindre man gaar til en Forhandling, og man under denne Forhandling indtager sin bestemte Stilling. Jeg tror, man vil indrømme mig dette; jeg tvivler navnlig ikke paa, at det meget ærede Medlem for 9de Kreds vil give mig Ret i denne almindelige Betragtning. Hvis min ærede Formand, Finansministeren i den forrige Regering, havde taget den Stilling til Forhandlingerne i Folketinget, at han havde for hvert Skridt forbeholdt sig, hvad han vilde beslutte sig til, efter at Sagen var kommen op her i Landstinget, saa er det min Overbevisning, at der var intet kommet ud af Forhandlingerne i Folketinget. Det er netop kun gennem den daværende Finansministers Virksomhed, at Sagen er bleven ført gen-

nem Folketinget. Og naar man lægger saa stærk Vægt paa de mange Indrømmelser, som Finansministeren har gjort under Forhandlingerne, saa maa man ogsaa huske paa, at disse Indrømmelser kun ere bleve gjort, fordi man ganske simpelt er gaaet frem ad Kompromisernes Vej, at man altsaa har faaet Vederlag for Indrømmelsen. Hvilket Vederlag, man har faaet, kan jeg ikke oplyse, men jeg henviser kun til, at saaledes er det gaaet.

Med Hensyn til min Stilling til det foreliggende Forslag tror jeg allerede, jeg har angivet den for saa vidt, da jeg fremsatte det her i det høje Ting, idet jeg erklærede, at jeg fremsatte det som Grundlag for videre Forhandling. I saa Henseende skal jeg minde om, at den tidligere Finansminister i Folketinget mere end en Gang henviste til, at denne Sag maatte komme til Forhandling heroppe, og at Landstinget havde sin Stilling til Sagen, og at denne Stilling maatte være det høje Ting forbeholdt. Det var saaledes kun et Grundlag for yderligere Forhandling selv efter den tidligere Finansministers Opfattelse, og saaledes staaer altsaa ogsaa jeg til dette. Men jeg slutter mig dertil, idet jeg udtaler, at jeg meget vil ønske, at man i Forhandlingerne i det eventuelle Udvalg vilde lægge dette Forslag til Grundlag for Forhandlingerne og vilde søge ikke at fravige det, uden at der er tilstrækkelig Grund dertil. Jeg forudsætter, at det vil blive et ikke ringe Arbejde, som nu skal gøres i Landstingsudvalget; der foreligger jo adskillige ny Oplysninger, og det er jo ogsaa vel muligt under Forhandlingerne, at ny Synspunkter, der ikke have været fremme i Folketinget, kunde gøres gældende her. Er det saa, at man ad denne Vej naar til den Overbevisning, at der maa gøres Ændringer i Folketingets Affattelse, selvfølgelig saa kunne vi tage det op til Forhandling, og da skal jeg ogsaa være imødekommende under Forhandlingen, men bortset herfra, gentager jeg, vil jeg meget tilraade, om man søgte at slutte sig til Folketingets Forslag i den Affattelse, det har. Jeg tror, det vil være Vejen til i Virkeligheden at komme til Ende med denne Sag.

Jeg har fremhævet dette saa stærkt, som jeg kunde gøre det, fordi jeg har faaet Anledning dertil, ganske særlig ved de Udtalelser, som fremkom fra det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen). Det ærede Medlem havde jo adskillige Indvendinger at gøre mod den Vedtagelse, som foreligger fra Folketinget, og han henviste blandt andet særlig til, at